

Gospelmanden klyngede sig til musik, da livskrisen pressede sig på

før søndagen

THORSTEN ASBJØRN LAURITSEN

21. november 2015 00:00

For Rune Herholdt opstår der en særlig enhed, når musikken forener krop og ånd. Han voksede op i et kristent miljø, hvor troen ikke havde noget kropsligt udtryk. - Pr-foto. Foto:

For få år siden stod gospelsanger Rune Herholdt i sit livs krise. Det kristne håb, som taler fra søndagens prædiketekst, blev hans redningsplanke

For dem, som har oplevet Rune Herholdt som enten gospelinstruktør eller gospelsanger, kan det være svært at tro,

at han for et par år siden stod i en voldsom livskrise. Hans livsglade og udadvendte væsen lod sig tilsyneladende ikke mærke af, at han på de indre linjer kæmpede en svær kamp.

"Jeg prøvede nogle gange at gå på scenen, hvor det var voldsomt hårdt til en start at skulle levere foran publikum. Men på en eller anden måde har jeg altid gennem gospelmusikken fundet ro, og det svære, jeg stod midt i, fortonede sig," siger Rune Herholdt.

Krisen, som havde slået benene væk under ham, handlede om hans ægteskab. Ifølge Rune Herholdt en helt klassisk ægteskabelig problemstilling. Han og hans hustru var blevet kærestere, da de begge gik på Det Kristne Gymnasium i Ringkøbing. I midten af 20'erne blev de gift. Så kom der et barn. Og et mere. De blev far, mor og familie - men kærligheden mellem dem fik ikke den næring, som den havde brug for.

"Vores ægteskab var ved at smuldre. Som så mange andre par havde vi glemt at tale sammen. Afstanden mellem os havde vokset sig for stor," siger Rune Herholdt.

Han er vokset op i Evangelisk Luthersk Missionsforening i Vindum nær Viborg. Et hjem, hvor Bibelens ord blev taget for gode varer, og hvor han troligt gik i søndagsskole hver uge. Derfor var en skilsmisse også noget nær det værste for Rune Herholdt at blive kastet ud i. Alt det, han havde troet på - og som han skulle bygge fremtid på, nemlig et ægteskab til døden skiller - var ved at forsvinde mellem hænderne på ham. Midt i den svære tid kørte gospelgudstjenesterne derudad. Da Rune Herholdt en vinteraften i 2013 havde afholdt gospelgudstjeneste i Ølsted kirke, gik han som så mange gange før til nadver. Han tog et såkaldt mannakorn med et tekststykke fra Bibelen. Åbnede det: "Jeg ved, hvilke planer jeg

har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.”

Gospelsangeren var ramt. Teksten rummede præcis det håb, som han følte, var det eneste, han havde at klynge sig til.

”Når du er i krise, vender alt rundt. For mig rummede teksten i mannakornet det håb, som jeg havde brug for. Jeg lavede en aftale med Gud om, at han skulle bringe os gennem den svære periode. Jeg var nødt til at tro på det og sige tak til Gud på forhånd,” siger Rune Herholdt.

Ægteparret overvandt krisen, og hans hustru er i dag gravid med deres tredje barn. Turen gennem den ægteskabelige krise har ændret Rune Herholdts syn på mange ting. Mere bevidst end nogensinde er han om håbets kraft.

”Håbet betyder ufattelig meget for mig. Det er det, som gør, at vi kan overvinde og overkomme de sværeste perioder i livet,” siger han.

Derfor er Rune Herholdt også svært begejstret for morgendagens prædiketekst. Dybest set er den nemlig, mener han, en fortælling om håb.

”Jesus skiller fårene fra bukkene. Nogle kommer i himlen. Det er håb.”

Rune Herholdt husker tilbage på sin gymnasietid. I et helt år havde han gået og været forelsket i en ganske bestemt pige, men havde ikke turdet tage de nødvendige tilløb. En dag gik han en tur med sin veninde og spurgte hende, om hun troede, at han kunne blive kærester med hende, som var ved at sprænge hans hjerte.

”Rune, nogle gange er håbet det eneste, vi har.”

Ikke just et opløftende svar for den forelskede gymnasiefyr.

”I dag er jeg gift med hende pigen, som jeg var forelsket i i gymnasiet, og snart har vi tre børn,” smiler han.

Med håbet in mente er det heller ikke tilfældigt, at Rune Herholdt har dedikeret sit liv til gospelmusikken. Et er, at han i gospelmusikken oplever, at krop og ånd forenes, noget andet er, at gospelmusikken for Rune Herholdt er en håbets musik.

”Gospel stammer fra slaverne i USA. De læste i Det Gamle Testamente om jødernes fangenskab. Guds indgriben og budskab om udfrielse gav dem håbet. De begyndte at tro på en levende Gud og håbe på paradys,” fremhæver Rune Herholdt.

Gospelsangeren, der bor med sin familie i Brabrand ved Aarhus, er bibelkyndig. Fra det evangelisk-lutherske barndomshjem fik han de kristne budskaber ind med modermælken. Selvom han savnede en mere kropslig og levende trospraksis, har han nydt godt af det store bibelkendskab, der fulgte med en opvækst med søndagsskole.

Han kan ikke lade være med at gå på jagt efter den gammeltestamentlige tekst, som morgendagens prædiketekst fra Matthæusevangeliet bliver læst i sammenhæng med. Han slår op på profeten Esajas' kapitel 65, vers 17-19:

”Nu skaber jeg en ny himmel og en ny jord; det, der skete tidligere, skal ikke længere huskes, og ingen skal tænke på det.”

”Sådan er mit håb. Alt det, der er sket tidligere, skal ikke længere huskes. Alt det bras, som jeg har oplevet, skal glemmes. Vi får lov at starte på en frisk hver dag. For mig er håbet både noget, som sker her og nu, og et håb om et fremtidens gudsrige.”

Den dag, hvor Gud griber ind og skiller fårene fra bukkene, som det står i prædiketeksten, tror Rune Herholdt fuldt og fast på. Men hvem, der er de fortabte, og hvem, der er de frelste, gisner han ikke om. Den livskrise, som han var igennem for et par år siden, har ifølge ham selv gjort ham rundere og mere ydmyg i sit syn på mennesker.

”Førhen var jeg mere kantet og havde klare indre overbevisninger om, hvad der var rigtigt og forkert. I dag tænker jeg i højere grad, at vi mennesker alle har vores grunde til, at vi kigger på virkeligheden, som vi gør. Det er ikke op til os at vurdere, om den ene eller den anden har ret. Dommen ligger alene hos Gud - og så kan vi blot håbe, at vi formår at leve og handle i overensstemmelse med Guds ønske,” siger Rune Herholdt.